

Motparter: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarország Zrt.

Intervenant: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 41.1 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skälen 10, 29, 107, 109 och 111 samt artikel 1.2 och 72 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾ hinder för en nationell bestämmelse eller en tolkning och tillämpning av denna bestämmelse enligt vilken det — med beaktande av det rättsliga avtalsförhållandet mellan avtalsparterna — fastställs att inte bara den upphandlande enheten har gjort sig skyldig till överträdelse genom att rättsstridigt underlåta att genomföra ett anbuds förfarande, vilket medfört ett åsidosättande av bestämmelserna om ändring av avtal, och genom att inte iakttä bestämmelserna som reglerar ändring av avtal enligt vilka den rättsstridiga ändringen av avtalen kräver ett gemensamt agerande av parterna, utan att även den anbudsgivare som har ingått avtal med denna enhet har gjort sig skyldig till denna överträdelse[?]
- 2) För det fall den första frågan besvaras nekande önskas svar på om skälen 19, 20 och 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling⁽²⁾ samt artikel 2.2 i rådets direktiv 89/665 av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten⁽³⁾ och rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992, om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna⁽⁴⁾ —, mot bakgrund av artiklarna 41.1 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och skälen 10, 29, 107, 109 och 111 samt i artiklarna 1.2 och 72 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG — utgör hinder för en nationell bestämmelse eller en tolkning och tillämpning av denna bestämmelse, vilken tillåter att en påföljd (böter) — skild från den förkortade giltighetstiden för avtalet — även tillämpas på anbudsgivaren som ingått avtal med den upphandlade enheten på grund av rättsstridig underlåtelse att genomföra ett anbuds förfarande och underlåtelse att iakttä bestämmelserna avseende ändring av avtal[?]
- 3) För det fall de båda första frågorna besvaras nekande, önskar den hänskjutande domstolen att Europeiska unionens domstol även anger huruvida det för att fastställa påföljdens (böternas) storlek, räcker att det finns ett rättsligt avtalsförhållande mellan parterna, utan att det gjorts en prövning av parternas agerande och deltagande som har bidragit till ändringen av avtalet.

⁽¹⁾ EUT L 94, 2014, s. 65.

⁽²⁾ EGT L 335, 2007, s. 31

⁽³⁾ EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48

⁽⁴⁾ EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 29 mars 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd mot Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

(Mål C-265/19)

(2019/C 206/38)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court

Parter i det nationella målet

Kärande: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Svarande: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irland, Attorney General

Tolkningsfrågor

1. Är en nationell domstols skyldighet att tolka direktiv 2006/115⁽¹⁾ om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (nedan kallat direktivet) mot bakgrund av syftet med Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram samt radioföretag (Romkonventionen)⁽²⁾ och/eller WIPO-fördraget om framföranden och fonogram 1996 (WPPT)⁽³⁾ begränsad till begrepp som uttryckligen nämns i direktivet eller omfattar den alternativt även begrepp som endast återfinns i de två internationella överenskommelserna? I synnerhet önskas få klarlagt i vilken utsträckning artikel 8 i direktivet ska tolkas mot bakgrund av kravet på "nationell behandling" i artikel 4 WPPT.
2. Har en medlemsstat utrymme att skönmässigt föreskriva kriterier som avgör vilka utövande konstnärer som uppfyller kraven för att vara "berörda utövande konstnärer" enligt artikel 8 i direktivet? Kan, i synnerhet, en medlemsstat begränsa rätten att få del av skäligen ersättning till omständigheter där antingen i) framförandet äger rum i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller ii) de utövande konstnärerna har sin hemvist eller bosättning i ett EES-land?
3. Vilket utrymme för skönmässig bedömning har en medlemsstat i sitt svar på en reservation som gjorts av en annan fördragspart enligt artikel 15.3 WPPT? Är, i synnerhet, medlemsstaten skyldig att exakt återspegla villkoren i den reservation som gjorts av den andra fördragsparten? Är en fördragspart skyldig att inte tillämpa 30-dagarsregeln i artikel 5 i Romkonventionen i den mån den kan leda till att en framställare från den reserverande parten får ersättning enligt artikel 15.1, men inte de utövande konstnärerna i samma upptagning? Har den svarande parten alternativt rätt att ge rättigheter till medborgare i den reserverande parten som är mer generösa än de rättigheter som den reserverande parten har gett, det vill säga kan den svarande parten ge rättigheter som inte återgäldas av den reserverande parten?
4. Är det under alla omständigheter tillåtet att begränsa rätten till skäligen ersättning till framställarna av en ljudupptagning, det vill säga att neka de utövande konstnärer vars framföranden har fixerats i samma ljudupptagning rätt till skäligen ersättning?

⁽¹⁾ EUT L 376, 2006, s. 28.

⁽²⁾ Internationell konvention om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram samt radioföretag (1961).

⁽³⁾ WIPO-fördraget om framföranden och fonogram av år 1996.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 2 april 2019 —
Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd mot Santa Casa da Misericórdia de Lisboa,
Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD**

(Mål C-275/19)

(2019/C 206/39)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça